

Zarzuty i główne argumenty

Wnosząc odwołanie podnosi cztery zarzuty na jego poparcie.

W pierwszym z nich wnosząca odwołanie twierdzi, że Sąd naruszył art. 101 TFUE, zasady postępowania dowodowego, domniemania niewinności i pewności prawa oraz wymóg uzasadnienia rozstrzygając, iż uczestniczyła ona w naruszeniu w okresie od dnia 12 maja 2004 r. do dnia 28 kwietnia 2005 r. ze względu na to, iż nie wykazała ona tego, że publicznie zdystansowała się ona od kartelu w tym okresie.

W drugim zarzucie, który dzieli się na dwie części, wnosząca odwołanie podnosi, że Sąd dopuścił się, po pierwsze, naruszenia zasady równości traktowania oraz ciężącego na nim obowiązku uzasadnienia i, po drugie, przeinaczenia dowodów z dokumentów dotyczących otrzymanych przez TMS i Repsol zaproszeń ze względu na to, iż wykluczył on jakiegokolwiek wycofanie się TMS z kartelu po spotkaniu, które miało miejsce w dniach 11-12 maja 2004 r., lecz uwzględnił twierdzenie o wycofaniu się zeń Repsol po spotkaniu, które miało miejsce w dniach 3-4 sierpnia 2004 r.

W trzecim zarzucie, który dzieli się na dwie części, wnosząca odwołanie podnosi, że Sąd dopuścił się naruszenia art. 101 TFUE, zasad postępowania dowodowego, domniemania niewinności i pewności prawa oraz wymogu uzasadnienia rozstrzygając, iż TMS nie przerwała swego uczestnictwa w naruszeniu w okresie od dnia 26 maja 2000 r. do dnia 26 czerwca 2001 r. ze względu na to, iż nie wykazała ona swego publicznego zdystansowania się od kartelu w tym okresie.

Wreszcie, w zarzucie czwartym wnosząca odwołanie zarzuca Sądowi, że naruszył zasady skutecznej ochrony sądowej, indywidualizacji kar i sankcji, a także wymóg uzasadnienia ze względu na to, iż oddalił bez uprzedniego zbadania zarzut oparty na braku uwzględnienia dowodów zgodnego z zasadami konkurencji zachowania TMS.

Skarga wniesiona w dniu 3 grudnia 2013 — Komisja Europejska przeciwko Rzeczypospolitej Polskiej

(Sprawa C-639/13)

(2014/C 45/39)

Język postępowania: polski

Strony

Strona skarżąca: Komisja Europejska (Przedstawiciele: L. Lozano Palacios i M. Owsiany-Hornung, pełnomocnicy)

Strona pozwana: Rzeczpospolita Polska

Żądania strony skarżącej

- stwierdzenie, że poprzez zastosowanie obniżonej stawki VAT do towarów przeznaczonych na cele ochrony przeciwpożarowej wymienionych w załączniku nr 3 do Ustawy z dnia 11 marca 2004 o podatku od towarów i usług, Rzeczpospolita Polska uchybiła zobowiązaniom, które ciążyą na niej na mocy art. 96 — 98 dyrektywy 2006/112/WE. w sprawie wspólnego systemu podatku od wartości dodanej⁽¹⁾, w związku z załącznikiem III do tej dyrektywy;
- obciążenie Rzeczypospolitej Polskiej kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie swej skargi Komisja podnosi, że Rzeczpospolita Polska stosuje obniżoną stawkę VAT do towarów, które nie są wymienione w załączniku III do dyrektywy. Towary te powinny jednak być opodatkowane stawką podstawową, ponieważ nie mogą zostać objęte wyjątkiem przewidzianym przez art. 98 ust 2 dyrektywy. Ponadto, przedstawiona przez Polskę argumentacja jest wyłącznie o charakterze polityczno-ekonomicznym, która nie może zostać wzięta pod uwagę w celu prawnego uzasadnienia uchybienia przepisom dyrektywy. Zdaniem Komisji, to że przepisy prawa polskiego nie zostały dostosowane do wymogów dyrektywy, jest zatem bezsporne.

⁽¹⁾ Dz.U L 347 s. 1

Odwołanie od wyroku Sądu (czwarta izba) wydanego w dniu 16 września 2013 r. w sprawach połączonych T-373/10, T-374/10, T-382/10 i T-402/10 Villeroy & Boch — przeciwko Komisji, wniesione w dniu 4 grudnia 2013 r. przez Villeroy & Boch — Belgium

(Sprawa C-642/13 P)

(2014/C 45/40)

Język postępowania: niderlandzki

Strony

Wnoszący odwołanie: Villeroy & Boch — Belgium (przedstawiciele: adwokaci O. W. Brouwer i N. Lorjé)

Druga strona postępowania: Komisja Europejska

Żądania wnoszącej odwołanie

- uchylenie wyroku Sądu (czwarta izba) z dnia 16 września 2013 r. w sprawach połączonych T-373/10, T-374/10, T-382/10 i T-402/10 Villeroy & Boch przeciwko Komisji w zakresie, w jakim w wyroku tym oddalono żądania wnoszącej odwołanie;

- posiłkowo, uchylenie części pkt 1 sentencji wyroku Sądu z dnia 16 września 2013 r. w zakresie, w jakim dotyczy on wnoszącej odwołanie;
- także posiłkowo, obniżenie, według uznania Sądu, grzywny nałożonej na wnoszącą odwołanie w art. 2 zaskarżonej decyzji z dnia 23 czerwca 2010 r.;
- także posiłkowo, uchylenie wyroku Sądu z dnia 16 września 2013 r. i odesłanie sprawy do Sądu;

w każdym wypadku obciążenie Komisji kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

- 1) W ramach **zarzutu pierwszego** wnosząca odwołanie podnosi, że Sąd przeinaczył dowody, niesłusznie nie uwzględniając wskazanych przez wnoszącą odwołanie — istotnych dla jej stanowiska — faktów, które były przedmiotem rozważań na rozprawie.
- 2) W ramach **zarzutu drugiego** wnosząca odwołanie krytykuje Sąd za to, że uznał odrębne pod względem prawnym i faktycznie niezależne działania za rzekomo jednolite, złożone i ciągłe naruszenie. Ponadto twierdzi ona, że stosując zasadę „jednolitego, złożonego i ciągłego naruszenia” Sąd naruszył prawo wnoszącej odwołanie do sprawiedliwego procesu oraz wymogi prawidłowego wymiaru sprawiedliwości, a także nie wywiązał się z ciążącego na nim obowiązku przeprowadzenia kontroli.
- 3) W ramach **zarzutu trzeciego** wnosząca odwołanie utrzymuje, że Sąd nie przeprowadził kontroli sądowej w prawidłowy sposób Sąd, a tym samym nie wypełnił ciążącego na nim obowiązku zapewnienia skutecznej kontroli sądowej zagwarantowanej przez prawo Unii.
- 4) W ramach **zarzutu czwartego** wnosząca odwołanie twierdzi, że nałożona grzywna nie jest uzasadniona wynikiem dokonanej przez Sąd analizy i że jest ona nieproporcjonalna.

Odwołanie od wyroku Sądu (czwarta izba) wydanego w dniu 16 września 2013 r. w sprawach połączonych T-373/10, T-374/10, T-382/10 i T-402/10 Villeroy & Boch Austria i in. przeciwko Komisji, wniesione w dniu 5 grudnia 2013 r. przez Villeroy & Boch

(Sprawa C-644/13 P)

(2014/C 45/41)

Język postępowania: francuski

Strony

Wnosząca odwołanie: Villeroy & Boch (przedstawiciele: adwokat J. Philippe)

Druga strona postępowania: Komisja Europejska

Żądania wnoszącej odwołanie

- całkowite uchylenie wyroku Sądu (czwarta izba) z dnia 16 września 2013 r. wydanego w sprawach połączonych T-373/10, T-374/10, T-382/10 i T-402/10, w zakresie, w jakim w wyroku tym oddalono skargę wnoszącej odwołanie;
- posiłkowo, uchylenie części wyroku Sądu wydanego w dniu 16 września 2013 r.;
- posiłkowo, obniżenie grzywny nałożonej na wnoszącą odwołanie w art. 2 zaskarżonej decyzji z dnia 23 czerwca 2010 r.;
- także posiłkowo, odesłanie sprawy do Sądu, do ponownego jej rozstrzygnięcia;
- obciążenie drugiej strony postępowania kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

W uzasadnieniu odwołania wnosząca odwołanie podnosi cztery zarzuty.

W ramach zarzutu pierwszego wnosząca odwołanie zwraca uwagę na istnienie sprzeczności w dokonanej przez Sąd ocenie środków dowodowych dotyczących całości okoliczności faktycznych we Francji. W zaskarżonym wyroku Sąd dokonał bowiem oceny trzech dowodów w sposób odmienny, a nawet całkowicie przeciwny do tego, w jaki ocenił on te same dowody w równoległych sprawach połączonych T-379/10 i T-381/10 Sanitec, a także T-380/10 Wabco i Ideal Standard, w których skarżące zostały uwolnione od zarzutów dotyczących Francji. Według wnoszącej odwołanie owa fundamentalna sprzeczność, przejawiająca się sformułowaniem przeciwnych wniosków na podstawie tych samych dowodów, narusza zasadę równego traktowania, zasadę in dubio pro reo, a także zaburza logiczną i prawną spójność wyroku Sądu.

W ramach zarzutu drugiego wnosząca odwołanie utrzymuje, że Sąd naruszył prawo. Twierdzi ona, że Sąd sztucznie pogrupował odrębne pod względem prawnym i faktycznie niezależne działania, aby zakwalifikować je jako złożone i ciągłe naruszenie. Co więcej, Sąd nie wziął pod uwagę okoliczności, że nie istnieje jakikolwiek stosunek komplementarności pomiędzy działaniami, które ocenił on łącznie.